

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Quæ sit virtus fidei alienæ. tit. 39

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Confitentur se nōsse Deū, & facto negant. & Luc. 11. Beati qui audiunt verbum Dei, & custodiunt, id est, faciunt illud, Credere ergo solūm, q̄ Christus te redemit, & mortuus est p̄ peccatis tuis, & resurrexit, Rom. 10. 4 sine obedientia preceptorū, non est tota fides, sed dimidia. Ideō Christus fidei iungit pœnitentiā Mat. 23. 1. & opera, Mat. 7. Paulus iūgit charitatem fidei, Gal. 5. & 1. Cor. 13. & nusquā in scriptura reperitur, quod solūm credere Christum passum, sit sola & tota fides. Ideō dimidia fides, iam dimidios Christianos facit, & hanc hodiē diligit mundus.

Tertiō, quoniam Christus totum sanat hominem, quando sanat, Ioan. 7. & quia ad sanitatem spiritus lem requiritur etiam dilectio, timor, spes, &c. Ideō Deus quādō iustificat in baptismo, Tit. 3. & infundit spiritum sanctum, & dat cum omnibus suis fructibus, Gal. 5. vt nouum faciat hominem, & sanat, ob id dicitur fides viua sine charitate, nec ē diuerso, sed etiam nec timor, nec spes. Ideō sic sunt simul conlata, quod vera fides non est sine dilectione, & diuerso. Vbi autem est ficta fides, & ficta charitas, in præsenti igitur vita nolunt separari vera fides & vera charitas, licet in futura non simul maneat. Corinthior. 13. Quod dicitur, sola fides ante opera alia iustificat, id sine scripturis dicitur: Simul enim spiritus sanctus infunditur cū omnibus fructibus & donis, licet nondū sit in actu &c. Quod si sola est fides operibus, sed nondū peperit

*QVAE SIT VIRTUS
fidei alienae.*

TITVLVS XXXIX.

Rrimō notandum, quod magna fides fidei alienae. Probat id Euang. Luc. 7. de filio viduae mortuo, q̄ habuit fidem: nam fuit mortuus,

men matris & efferētium eū, iuuatur, quatenus Christus illum suscitāt à mortuis. Sic Matth. 9. Princeps Synagogæ, inquit: Filia mea defuncta est, sed veni, & impone manum tuam, &c. & Christus sequitur. Non etiam habuit fidem propria puella, sed fide patris iuuatur. Sic de paralytico Matth. 9. dicitur, quod videns Christus fidem illorum, &c. Sic fides centurionis iuuat seruum suum, Matth. 8. Magna igitur est virtus fidei, quæ nedum habenti, sed etiam alieno prodest, vt propria detur, & peccata remittantur.

Secundò, hanc virtutem fidei alienæ, necessarium fuit ponere propter infantes ratione carentes, quibus fides Ecclesiæ & patrinorum prodest. Nam ipsi adhuc corde non credunt, nec ore confiteri possunt nomen Christi, Rom. 10. ideo patrini loco eorum respondent. Sic iam fuit necessaria propter surdos, mutos, & qui ex infirmitate loqui non possunt, ideo rectè patrini loquuntur aut parentes pro filijs & baptizandis: sicut princeps synagogæ loquitur pro mortua filia, Matth. nono. Et pater pro obfesso filio. Mar. 9. & mater pro filia obfessa, Matth. 15. cui etiam dictum fuit, o mulier, magna est fides tua. Valet etiam aliena fides, quæ se habet per modum orationis, vt etiam propria detur fides.

Tertiò, inquis: Quid prodest, dicere patrinum pro paruulo, Credo, quando paruulus non habet fidem, & sine fide est impossibile placere Deo, Heb. 11. Resp. Licet puer non habeat eam fidem, quæ est in voluntate aut ratione & intellectu & confessione verborum, habet tamen sacramentum fidei, & puer dicitur habere fidem, ideo quod accipiat sacramentum eius rei, quam debet credere, id est, virtutem baptismi, hoc est, paratus est puer accipere sacramentum, profiteri fidem, & nullum habet impedimentum, præter rationem & oris confessionem. Sic fide sacramenti, inquit Augustinus, puer habet fidem, Puer enim licet nondum

Kk 3 habet

habet vsum fidei propter infirmitatem nature, intellectus & confessionis, habet tamen eam mentem, quod possit credere, quando accesserit ratio. Sicut dormiens etiam habet fidem, licet non habet vsum quando dormit.

Quarto, inquis: Si virtus alienae fidei tanta est, ut etiam mortuis prosit, Matt. 9. de filia principis &c. ergo redibit error tempore Pauli 1. Corinth. 15. quo aliqui baptizabantur sepius pro se & etiam pro mortuis &c. Respond. Non est simile: Princeps ille credidit in Christum, & quoque filia sua, ideo rogat pater, ut Christus potentia diuina eam resuscitet: ideo dixit, Veni, & impone manum tuam: non hoc tribuit suae fidei, sed potentiae diuinae Christi. At error hic fuit tempore Pauli, quod baptismus opere operato, propria virtute, mundaret mortuos etiam non fideles in futurum Christum: ideo Paulus non approbat illum errorem &c. Patet ergo.

*FIDES SINE DILECTIONE
& vnitate quid sit.*

TITVLVS XL.

TRIA sunt notanda. Primo, qualis res sit fides sine dilectione: Secundo, Quomodo Deus rejicit talem fidem: Tertio, quae sunt eius fructus.

PRIMO, fides sine dilectione, est res sine vita & operatione, ut ignis sine calore, carbo sine igne, aqua sine humiditate, arbor sine fructu: sic fides sine dilectione confitetur ore Deum, facto negat, Ad Tit. 1. Edulus sonans, & cymbalum tinniens, ubi post nihil sequitur, 1. Corinthior. 13. Sic post fidem sine dilectione nihil sequitur.

Secundo, Quoniam Deus praecipit, Exod. 20. nomen suum in vanum sumatur in os. Nec in fontem habebit